

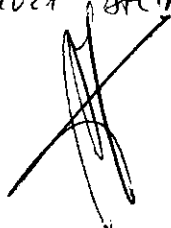
APROBAT

În ședința Biroului permanent al
Camerei Deputaților

din data de... 21.02. 2012

Nr.

Potrivit stenogramei

PROIECT

PUNCT DE VEDERE

referitor la Hotărârea Parlamentului nr. 1/2012

Un număr de parlamentari din cadrul Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat și din cadrul Grupului parlamentar al Partidului Național Liberal au sesizat Curtea Constituțională în legătură cu Hotărârea nr. 1/2012 pentru acordarea încrederii Guvernului, pe care o consideră neconformă cu prevederile art. 1 alin.(5), art. 64 alin.(1), (4) și (5), art. 103 alin. (2) și alin. (3) din Constituție și cu unele dispoziții din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Considerăm că Hotărârea Parlamentului nr. 1/2012 este conformă cu prevederile Constituției, pentru motivele care vor urma.

1. Nici unul dintre textele din Constituție pe care se fundamentează sesizarea nu are legătură cu obiectul acesteia, întrucât principala susținere a autorilor sesizării se referă la faptul că în cadrul procedurii de acordare a încrederii Guvernului, în unele comisii permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului nu a fost întrunit cvorumul de lucru regulamentar.

De altfel, motivarea autorilor sesizării în legătură cu eventuala încălcare a dispozițiilor constituționale are doar un caracter teoretic și, pe cale de consecință, nu poate fi considerată o motivare în sensul Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.

Astfel, prevederile art. 103 din Constituție se referă doar la procedura de acordare a încrederii în Guvern care se desfășoară în fața Camerelor reunite ale Parlamentului și nu la avizele care sunt date sau nu de către comisiile permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului.

Apoi, lipsa cvorumului regulamentar în cadrul unor comisii permanente s-a datorat lipsei intenționate a parlamentarilor din cadrul celor două grupuri parlamentare care au sesizat Curtea Constituțională, ceea ce se constituie într-o culpă evidentă. Potrivit principiului conform căruia propria turpitudine nu apără de răspundere, nici parlamentarii în cauză nu pot să invoce un eventual caracter neregulamentar al lucrărilor din cadrul unor comisii permanente, datorită lipsei cvorumului de lucru, întrucât o asemenea situație a fost provocată de aceștia.

2. În situația de mai sus, în realitate, autorii sesizării invocă încălcarea prevederilor art. 12 din Regulamentul ședințelor comune ale celor două Camere ale Parlamentului, pentru că o eventuală încălcare a prevederilor din Constituție nu este motivată în fapt.

Potrivit Constituției, Curtea Constituțională examinează eventuale neconformități ale legilor, hotărârilor Camerelor Parlamentului sau ale Parlamentului ori ale regulamentelor cu Constituția și nicidecum ale hotărârilor Camerelor Parlamentului sau ale Parlamentului cu regulamentele Camerelor sau cu Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului. Curtea Constituțională, și numai ea, verifică aceste hotărâri pentru neconformitatea lor doar cu Constituția, în temeiul prevederilor Legii nr. 177/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.47/ 1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală al României, și nu cu vreun regulament.

3. În ceea ce privește neconformitatea Hotărârii Parlamentului nr. 1/2012 cu prevederile art. 1 alin.(5) din Constituție, autorii sesizării nu o motivează în nici un mod.

În opinia noastră, nu există o asemenea neconformitate.

Astfel, prevederile art. 1 alin.(5) din Constituție cuprind două foarte importante principii constituționale, și anume: obligația constituțională de respectare a Constituției și a supremației ei și obligația de a respecta legea. Primul principiu are ca garanție principală controlul de constituționalitate efectuat de Curtea Constituțională, în timp ce al doilea principiu este verificat în aplicarea sa de către instanțele judecătorești, pentru că el se aplică în raporturile legii cu actele juridice subsecvente acestora și cu care acestea din urmă trebuie să fie conforme. În cazul în care și al doilea principiu ar fi verificat de Curtea Constituțională, toate procesele în care sunt invocate încălcări ale legilor ar trebui să fie soluționate de către Curtea Constituțională, ceea ce este cel puțin hilar și mai ales neconstituțional.

În aplicarea prevederilor art. 1 alin.(5) din Constituție, trebuie să învederăm onoratei Curți Constituționale că regulamentele nu fac parte din niciuna dintre categoriile de acte normative la care se referă textul constituțional. Astfel, potrivit prevederilor art. 64 și art. 67 din Constituție, Camerele Parlamentului adoptă legi, hotărâri, regulamente și moțiuni, toate aceste acte juridice ale Parlamentului sunt diferite, de sine stătătoare, iar între ele nu există nici un raport de ierarhizare. De altfel, așa cum deja am mai arătat, hotărârile nu pot fi atacate decât pentru neconstituționalitate, iar datorită lipsei ierarhizării acestea nu pot fi controlate nici în raport cu regulamentele Camerelor Parlamentului.

Față de cele de mai sus, rugăm Onorata Curte Constituțională să constate că Hotărârea nr. 1/2012 este conformă cu toate prevederile constituționale invocate de autorii sesizării.

**PREȘEDINTE,
ROBERTA ALMA ANASTASE**